

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Ewelina Świętalska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2011 roku (data wpływu), sygn. akt V Ds. 30/10 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **T. M.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **8 września 2011r.**, tj. na okres kolejnych dwóch miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 9 kwietnia 2011r., sygn. akt V Kp 695/11 wobec **T. M.**, syna T. i M. z domu M., urodzonego (...) w W.

podejrzanego o to, że:

w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r w H. i Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonał wewnątrz wspólnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 70 kilogramów marihuany i 3 kilogramów amfetaminy które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione z H. przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie do tego celu przygotowanej skrytce samochodowej w celu wprowadzenia ich do obrotu w ten sposób, że :

- na przełomie grudnia 2010r. i stycznia 2011r. w H. , wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabył 20 kilogramów marihuany ,

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w H. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabył nie mniej niż 30 kilogramów marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w H. nabył nie mniej niż 10 kilogramów marihuany , którą przekazał następnie innej osobie

- w dniu 6 kwietnia 2011r. w H. , wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabył 10 372,6 gramów marihuany i 3293,1 gramów amfetaminy , w celu przekazania jej innej osobie

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 56 ust. 1 i 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2011r., sygn. akt V Kp 695/11 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zastosował wobec T. M. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez

podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień współpodejrzanego T. G., a ponadto wstępna opinia z zakresu chemii, wyniki przeszukania mieszkania podejrzanego, wyniki przeszukania zabezpieczonego w sprawie pojazdu wyniki oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, wyniki okazań wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała również obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia nieprawdziwych wyjaśnień lub fałszywych zeznań. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanego podejrzanemu czynu popełnionego wspólnie i w porozumieniu z innymi znanymi podejrzanemu osobami, związanego z przemytem środków odurzających, który implikuje zależności pomiędzy osobami uczestniczącymi w przestępczym procederze. Na zależność względem podejrzanego T. M. wskazywał w swoich wyjaśnieniach jeden ze współpodejrzanych. Opisane relacje mogą realnie rzutować na zachowania procesowe współpodejrzanych, czyniąc uzasadnionym obawę mactwa oraz bezprawnego wywierania wpływu na uczestników śledztwa.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego T. M. zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy uczynieniu sobie z popełniania przestępstw stałego źródła dochodów, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Powyższe dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości za granicą bądź w inny bezprawny sposób wpływać na toczące się postępowanie. Powyższe jawi się jako realne zwłaszcza w sytuacji, gdy podejrzany w związku z zarzucanym mu czynem wyjeżdżał wielokrotnie do H., gdzie nadal prawdopodobnie przebywają osoby uczestniczące w procederze, które mogłyby mu udzielić pomocy w skutecznym ukrywaniu się przed organami ścigania poza granicami RP.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego na obecnym jego etapie, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa, w szczególności w okresie stosowania tymczasowego aresztowania wobec T. M. przeprowadzono liczne czasochłonne czynności procesowe, które podejmowano bez zbędnej zwłoki, w tym dokonano zatrzymań, przeszukań, oględzin, przesłuchiwało podejrzanych i świadków, powołano biegłych.

Podjęte czynności procesowe należy kontynuować dla prawidłowego zakończenia postępowania. Niezbędne jest w szczególności uzyskanie opinii z zakresu fizykochemii, opinii sądowno - psychiatrycznych dotyczącej podejrzanych, ustalenie danych personalnych osób, które nabywały narkotyki od podejrzanych, a następnie przesłuchanie ich w charakterze świadków oraz wykonanie dalszych czynności procesowych z udziałem podejrzanych. Ponadto po ustaleniu dokładnych danych mężczyzny o imieniu K. oraz obywatela K. H. - dostarczających narkotyki T. G. należy wystąpić w ramach międzynarodowej pomocy prawnej do K. H. z wnioskiem o wykonanie czynności mających na celu wyjaśnienie okoliczności związanych z wewnątrzspółnotowym obrotem narkotykami przez wymienionych. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego niezbędne jest ustalenie innych osób, które współpracowały z T. G. i T. M. w obrocie narkotykami. Dopiero po wykonaniu powyższych jak również innych czynności, których potrzeba wyłoni się w toku postępowania, niezbędnym będzie opracowanie i przedstawienie zmienionych i uzupełnionych zarzutów wszystkim podejrzanym oraz wykonanie w sprawie czynności końcowych.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygodę zwłaszcza gdy można im zaradzić. (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie, uznając, że zakres planowanych czynności uzasadnia przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy i zalecając jednocześnie dalszą dynamizację postępowania przygotowawczego, celem jego bezzwłocznego zakończenia.